

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja D. P., otok P., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 17. srpnja 2020.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/19-01/759, urbroj: 401-01/05-19-4 od 18. prosinca 2019.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbija se žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općine P., klasa: UP/I-930-03/19-30/01, urbroj: 2198/17-04/01-19-2 od 14. listopada 2019., kojim se odbacuje tužiteljev zahtjev za dostavu ugovora o sufinanciranju katastarske izmjere i obnove zemljišnih knjiga na području Općine P.

Tužitelj je protiv osporenog rješenja podnio tužbu u kojoj, u bitnom, navodi kako tuženik nije ušao u bit traženja informacije odnosno nije upotrijebio svoje ovlasti da bi tražitelj informacije dobio pisani odgovor kojim se utvrđuje činjenično stanje koje datira iz vremena kada je Državna geodetska uprava, temeljem članka 45. Zakona o državnoj izmjeri i katastru nekretnina („Narodne novine“, broj 16/07.), u sporazumu s ministarstvom nadležnim za poslove pravosuđa, donijela Odluku o katastarskoj izmjeri na području Općine P. za k.o. Ž., klasa: 931-04/07-04/43 od 19. ožujka 2008. U navedenoj Odluci određeno je da se radi o obnovi zemljišne knjige za katastarsku općinu Ž. (članak 1.), te da troškove obilježavanja i ispravljanja granica zemljišta snose nositelji prava na zemljištu ako nisu ili nisu točno obilježili granice (članak 8. i 9.). Nastavno se tužitelj detaljno osvrće na akte sklopljene između Državne geodetske uprave i Općine P. u svrhu izrade katastra nekretnina te na postupke koji su s tim u vezi propisani. Smatra netočnom informaciju koju je dala Općina da su se ugovori sklapali po staroj Odluci (jer se ugovori nisu sklapali i oni po toj osnovi u Općini ne postoje), a da se po novoj Odluci izdaju rješenja u upravnom postupku, pri čemu se osvrće na Odluku o sufinanciranju katastarske izmjere i obnove zemljišnih knjiga na području Općine P. od 21. svibnja 2018. Iznoseći detaljno i druge razloge koji se odnose na sufinanciranje katarske izmjere i obnove zemljišnih knjiga na području Općine P., tužitelj zaključuje kako tvrdnja tuženika da on uopće ne osporava nepostojanje zatraženog ugovora već razloge zbog kojih ugovor nije sklopljen, ne ulazi u područje nadležnosti utvrđivanja

Povjerenika za informiranje te predstavlja miješanje u nadležnost suda Europske unije koji je jedini nadležan za tumačenje prava Europske unije. Također, tuženik samo navodi obvezu tužitelja, a ne uzima u obzir obveze Općine P. da ona može prikupiti sredstva samo na temelju odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o obnovi zemljišne knjige po Zakonu o državnoj izmjeri i katastru nekretnina, a za što su potrebni katastarski podaci prikupljeni sukladno potpisanim ugovorom s izvršiteljima. Na kraju, ističe kako državna izmjera nije provedena sukladno Zakonu, nego metodama preživjelog režima u kojem je i nastao razlog za potrebom nove državne izmjere i sređivanja zemljišnih knjiga, a u čemu tužitelj nije niti na koji način sudjelovao i ne može snositi bilo kakvu odgovornost.

Tuženik, u odgovoru na tužbu, smatra tužbene navode neosnovanim. Ponavlja navode na koje se već osvrnuo i u osporenom rješenju, zaključujući da tijelo javne vlasti nije dužno izraditi novu informaciju po zahtjevu, kao što ni tuženik nije dužan ulaziti u razloge zašto tijelo javne vlasti ne posjeduje zatraženu informaciju, jesu li oni u skladu s propisima ili nisu, slijedom čega, a s obzirom da tijelo javne vlasti ne posjeduje traženu informaciju, tuženik ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja i predlaže Sudu tužbu odbiti.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10., 143/12., 152/14. i 29/17.), odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju, koji se na isti očitovao podneskom zaprimljenim u ovom Sudu 6. ožujka 2020., a kojim dodatno pojašnjava tužbu te zahtijeva da tuženik nadzorom utvrdi postojanje ili nepostojanje pisanog traga, kojim Općina P. od njega traži dostavu katastarskih i zemljišnoknjižnih podataka koje Državna geodetska uprava ne priznaje, a koje je, sukladno članku 2. točki 5. Ugovora o javnim uslugama, dostavila izvođačima radova.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon na štetu tužitelja time što je odbio njegovu žalbu. Pri tomu je tuženik za svoju odluku dao valjane, argumentirano obrazložene razloge, utemeljene na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

Naime, rješenje tuženika temelji se na odredbi članka 23. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj 25/13. i 85/15.-dalje u tekstu: ZPPI), kojom je propisano da će tijelo javne vlasti rješenjem odbaciti zahtjev ako ne posjeduje informaciju te nema saznanja gdje se informacija nalazi.

Prema pak odredbi članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a, informacija je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

Razmatrajući podatke sveza spisa, pribavljene povodom tužiteljevog zahtjeva za pristup informacijama, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi. To stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene, nakon čega je osnovano zaključio da prvostupanjsko tijelo ne posjeduje traženi ugovor o sufinanciranju katastarske izmjere i obnove zemljišnih knjiga na području Općine P., a što čini zapreku da se njegovom zahtjevu udovolji. Naime, takav ugovor s tužiteljem Općina P. nije sklopila, već mu je s tim u vezi dostavljeno rješenje, a što potvrđuju i navodi tužbe, u prilogu koje je tužitelj, pored ostalog, dostavio rješenje Jedinog upravnog odjela Općine P., klasa: UP/I-402-07/18-70/63 od 11. listopada 2018., kojim je obavezan na plaćanje udjela u sufinanciranju provedbe nove katastarske izmjere Općine P. i obnove zemljišne knjige za k.o. Ž.

Slijedom izloženog, tužitelj navodima tužbe nije doveo u sumnju činjenično stanje utvrđeno u postupku, već u stvari čini upitnim pravilnost postupanja nadležnih tijela tijekom postupka sufinanciranja predmetne katastarske izmjere i obnove zemljišnih knjiga, što, i po ocjeni ovoga Suda, nije od utjecaja na drukčije rješenje ove stvari, kako to osnovano navodi i tuženik u osporenom rješenju.

Radi navedenog, ovaj Sud nije našao osnove osporeno rješenje, uz obrazloženje kakvo je njime dato, ocijeniti nezakonitim.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 17. srpnja 2020.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić, v.r.